

A harci kedv

Textus: 2 Móz. 15,3

„Vitéz harcos az Úr, az Ő neve Jahve”

Meghatározások a vitézről: hős katona, bátor harcos, **vitézkedik**, helytáll, kitesz magáért. Itt elsősorban **nem** valamilyen **rangról** van szó, hanem arról, ahogy egy vitéz viselkedik, amit sugall a jelenléte, amilyen kitartó, és rendíthetetlen. Amilyen a **helytállása**, mint katonának.

Néhány Ige az Úr harcosságáról, harci kedvéről. Ez fontos, hiszen Ő a **Seregek Ura** s az Ő harcossága **motiválja** a mai harcosokat, hogy kövessék **mesterüket!**

A zsoltáros 78, 65-66 szakaszban beszél az Úr harcosságáról és hősiességéről: „**Akkor felsekent az Úr, mintegy álomból, mint hős, aki bortól vígad. És visszaverte ellenségeit, s örök gyalázatot vetett rájuk**”.

Az, hogy „felsekent”, arra utal, hogy **mindig kész a harcra**, és nem arra, hogy Isten „szunyókálna”. Egyébként az Ige is mondja: „**Nem szunnyad, és nem alszik az Izraelnek őrzője!**” (Zsolt. 121,4) A másik fontos tény ebben az Igében az, hogy: „**Visszaverte ellenségeit!**” Tehát az Úr egy **Győztes Harcos!** Nem is csak egy győzelmet arat, hanem **örök gyalázatot** vet ellenségeire. Ez óriási biztatás a számunkra!

Ésaiás próféta is úgy ismeri az Urat, mint egy hőst. A 42. rész 13. versében ezt írja: „**Az Úr, mint egy hős kijön, és mint hadakozó felkölti haragját, kiált, sőt rivalg, és ellenségein erőt vesz**”.

Az Úr „kijövetele” magabiztos. A hadakozó kifejezés utal arra, hogy már **sok harcot vívott. Szent harag** tölti el az ellenségének minden gonoszságával szemben. Ez a harag, mintegy feltűzösködve, még tovább **gerjeszti a harci kedvét**, a gonoszság megbüntetésére, legyőzésére, **megbénítására**. Az Úr **szentsége és igazsága** nem tűrheti el a gonoszság **térnyerését!** Az Úr **példát mutat** és, Ő rendel harcosokat az Ő seregébe!

Ugyancsak Ésaiástól idézek egy Igét. A 13, 3-at: „**Én parancsoltam felszentelt vitézeimnek, és elhívtam erőseimet haragomnak véghezvitelére, akik énbennem büszkén örvendenek!**”

Az Úr harcosai, **elszántak**, az Úr maga **szentelte fel** őket harcosokká, nem gyáva, hanem vitéz harcosokká. **Bátrak** is, mert erejük az Úr által, az Úrból, az Ő hősiességéből származik. Ahogy egy hős hadvezér „erőt ad” a harcosainak, úgy **ad erőt az Úr** az Ő harcosainak a saját, mindent felülhaladó **EREJÉVEL** és harcias kiállásával. Az Úr harcosai „**büszkék**” is a „**vezérükre**”, ezért **örömmel** mennek a harcba! Az örömük az Úrban van, a Seregek Urában! **Véghezviszik** az Úr parancsát, méltó büntetést mérnek a gonoszsággal megtelt ellenségre, érvényre juttatják az Ő jogos haragját! **Nem kímélik az ellenséget!**

Nézzük meg Dávid hőseit!

Az 1 Sám. 23. rész 32 olyan hőst sorol fel, akik „követték mesterüket” Dávidot mindenben! Dávidnak sok jó katonája volt, de akiket itt megemlít a felsorolásban, azok mind kitűntek a többiek közül, a hősiességükkel, a hatalmas kitartásukkal, győzelmükkel, a másokat is bátorító hozzáállásukkal. Fel lehetett nézni rájuk, tanulni lehetett tőlük. **Nekünk is kell tanulnunk az Isten hőseinek harcaiból, győzelmeiből!** Ilyen szemmel nézzünk rájuk!

Joseb-Bassebet 800 embert sebesített, és ölt meg a harcban. Ez hatalmas harci teljesítmény, ami nagy kitartásról, és hatalmas harci tapasztalatról szól. Ezt semmilyen iskolában, vagy elméleti tanfolyamon nem lehet megszerezni. Ez csak a gyakorlatban sajátítható el. **Ha nem harcolunk, hogy fogunk tapasztalatot szerezni?**

Eleázár, addig harcolt, amíg keze a kardra „ragadt”, ez azt jelentette, hogy már görcsöt kapott a keze, de még akkor is folytatta. A harc nem a kényelemről szól. A harc fizikai erőfeszítést igényel. Még a szellemi harcra is, kell a **szellemi erő** mellett a **fizikai erő** is, mert néha a „lélek kész, de a test erőtlen”. Hiszem, hogy a **böjtölés és imádság által kapott erő**, nem legyengíti a testet, hanem az Úr erejével megtelve képes a **harcot folytatni, minden fáradtság ellenére is**.

Samma megvédte a lencseföldet sok száz filiszteussal szemben. Kiállt annak a földnek a szélére, és azt mondta az ellenségnek, **ti ide nem jöttök be!** Ez a föld az enyém, és nem hagyom, hogy ti elvegyétek azt! Van-e ilyen harci kedvünk? **Odaállunk a családjunkért, a gyülekezetünkért, a közösségünkért, és mondjuk az ellenségnek, te ide nem jössz be?** Tudatosul bennünk, hogy mi a miénk, és felelősséget érzünk érte? Készek vagyunk harcolni azért, amit az Úrtól kaptunk, mint örökséget? **Legyünk „Sammák”, akik megvédik értékeiket!**

Van 3 hős, akik elmentek a betlehemi kúthoz Dávidnak vízért, amikor megszemjázott. Ők keresztülvágtak az ellenségben, hogy a kúthoz juthassanak. Ez bravúros dolog volt. Életveszélyes „mutatvány”, ha szabad ezt mondani, mert nem annak szánták. **Ők mindenre készek voltak a mesterükért, Dávidért.** Nagyon összecsendenek ezzel Pál apostol szavai: „*De semmivel sem gondolok, még az én **életem sem drága nekem**, csakhogy elvégezhessem az én futásomat **örömmel**, és azt a szolgálatot, amelyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek, az Isten kegyelmének evangéliumáról!*” Mi hogyan állunk ezzel? Féltjük az életünket? Meg akarjuk tartani azt? Jézus mondja, hogy aki ilyen módon akarja „**megtartani**”, az el fogja veszíteni. Aki pedig kész még arra is, hogy **elveszítse az meg fogja tartani azt. Legyünk készek mindenre az Úrért!**

Abisai, aki egymaga 300 ellenséget ejtett el, szintén hősként áll előttünk, aki nem futamodott meg, aki állt a csata hevében is a maga helyén. Nem „**elégedett meg**” egy-két katona legyőzésével, hogy azután **ünnepeltesse magát**, hanem amíg jött az ellenség, addig ő nem hátrált. Nekünk is, be kell rendezkednünk a hosszadalmasabb harcra, mert ellenségünk nemcsak egy-két támadást fog intézni ellenünk. Ahogy az Úrnak **örökké való harca van Amálek ellen**, úgy az Isten népének **örökkévaló harca van a Sátán ellen!** Az Úr adjon nekünk „abisai-féle” lelkületet a harchoz! **Bátorító az a tudat, hogy az Úr velünk van ebben a harcban!** Mi az Ő katonái, az Ő harcosai vagyunk. **Legyünk hát hősök!**

Benája az, aki fővezéreket ölt meg és még az oroszlánt is elejtette. Ő nemcsak egy hős volt, hanem a hadvezérek egyike, később pedig fővezére Izraelnek. Nagyon fontos, hogy legyenek **olyan „tábornokok” Isten népe között**, akik képesek a gonoszság fejedelmeinek a **legyőzésére**. Akik **nem félnek** az „ordító oroszlántól”, aki szertejár és lesi, hogy kit nyelhetne el. **Imádkoznunk kell ilyen harcosokért, és felsorakozni mögöttük!**

Mit mond nekünk az Újszövetség a harcról?

Jézusról mondja Pál: „**Lefegyverezvén a fejedelemségeket és hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt véve rajtuk!**” (Kol. 2,15) Ez azt jelenti, hogy Jézus elvette a fegyvert ezeknek, a hatalmasságoknak a kezéből. Nem kikapta a kezükből, azután elfutott vele, hanem **ártalmatlanná, ellenállásra képtelenné** tette őket. Megkötözve **diadalt aratott felettük**, és ezt bátran meg is mutatta a szellemvilágnak. De nem csak nekik, hanem nekünk is. Bátorít ez minket? **Kell, hogy hatalmas erőt merítsünk Jézus győzelméből!**

Pál a következőt mondja Timóteusnak a szellemi fiának az 1 Tim. 6, 12 -ben: „*Harcold meg a hitnek **szép harcát**, nyerd el az örök életet...*”! Néhányan gondolhatják azt, hogy hogyan lehetne egy harc szép, mikor az életre-halálra megy ki. Csakhogy itt Pál a **hitnek harcáról** beszél. A saját bizonyágtétele is ez: „*Ama **nemes harcot** megharcoltam, futásomat elvégeztem, a **hitet megtartottam**”.* (2 Tim. 4, 7)

Azért szép és nemes ez a harc, mert nem anyagi javakért történik, nem emberi javak és a hatalom megszerzése a cél. **Ez az Isten Országának a harca a Sötétség Erőivel. Ez az Igazság harca a Hamisság ellen.**

Ez a harc a gonoszság végeleges legyőzésére irányul, emberek kiszabadítására a gonosz hatalma alól, hogy átkerüljenek az Isten Fiának Országába. **Ez a legfelsőbb rendű harc, amiben részt venni, és győzni a legnagyobb dicsőség egy vitéz számára.**

Pál tovább tanácsolja „fiát” Timóteust a 2 Tim. 2, 3-4 által: *„Te azért a munkának terhet hordozzad, mint Jézus **Krisztus jó vitéze!** Egy harcos sem **elegyedik** bele az élet dolgaiba, hogy **tetsszék** annak, aki őt harcosá avatta”.*

A jó katona gyakorlatozik, figyel az erőnlétére. Az, hogy nem „elegyedik bele az élet dolgaiba”, azt is jelenti, hogy számára nem a mindennapi dolgok a legfontosabbak. **Szeme előtt van, hogy ő egy harcos**, akinek az Isten munkája fontosabb a közönséges dolgoknál. Tudja, hogy ez a munka és harc teherhordozással jár, **de vállalja, mégpedig tudatosan.** Nem emberekre néz, nem tőlük vár dicséretet, **egyvalakinek akar tetszeni**, annak, aki őt harcosá aratta. **Az Ő Urának, Jézusnak.**

Mindnyájunknak mondja Isten Igéje: *„Mert nem kaptatok **szolgaság lelkét** ismét a **félelemre**, hanem a **Fiúság Lelkét** kaptatok, aki által kiáltjuk: **Abbá Atyám!**”* (Rm. 8,15) Megerősíti ezt az Igét a következő is a: 2 Tim. 1, 7 által: *„Mert nem **félelemnek** Lelkét adott nekünk az Isten, hanem **erőnek** szeretetnek és józanságnak lelkét.”*

Ezek az Igék rá akarják irányítani a figyelmünket arra, hogy a **Fiúság Lelke** által, mi **erőt, bátorságot, felhatalmazást**, és **kenetet** kaptunk arra, hogy **győztes, hős** harcosok legyünk az Úrban!

Gerjeszd fel a harci kedvedet, az Úrban! Az Úr által Te győztes vagy! Győzelemre vagy felkenve a Szent Szellem Hatalma által! Örülsz neki? Örülj!

Nyeste Ferenc OIH vezető